

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/202/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812202670
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812202670.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Važecká 16, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J.Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 515,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, zo dňa 22. februára 2013, č. k. 9C 108/2012-77, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 25,24 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p. ,v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podal dňa 17.02.2012 návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplatenia 515,83 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. O návrhu navrhovateľa, rozhodol súd v zmysle § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dňa 22.05.2012, platobným rozkazom. Uznesením zo 14.09.2012, súd platobný rozkaz zrušil, pretože nebolo možné platobný rozkaz doručiť odporcovi a nepodarilo sa zistiť jeho pobyt. Do konania vstúpil dňa 04.10.2012, na stranu odporcu vedľajší účastník, ktorý dňa 14.01.2013, vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ v podaní, doručenom súdu dňa 25.01.2013, vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ si v podaní o späťvzatí návrhu, trovy konania neuplatnil.

Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci, k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa, doručeným súdu dňa 25.01.2013, preto súd s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v celom rozsahu zastavil.

Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že prvostupňový súd súčasne, v zmysle § 11 ods. 3 v spojitosti s ods. 4, Zákona o súdnych poplatkoch, nariadil vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi, kráteného o 6,63 eur, vo výške 23,87 eur.

Ďalej s odkazom na ust. § 151 ods. 1, veta prvá O.s.p., § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v odôvodnení uviedol, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť, bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa, na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy, bolo premlčané. Námietku navrhovateľa, k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, súd považuje za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom oznámení nevzniesol námietku premlčania, túto vzniesol až následne. Súd má teda za to, že vedľajší účastník, riadne hájil práva odporcu (k otázke nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia sa vyjadril Krajský súd v Nitre z 31.8.2012, č.k. 9Co/228/2012-57). Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby, predstavuje 34,86 eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka, vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby, patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 34,86 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za odpor vo výške 34,86 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 85,34 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 85,34 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu, v časti, ktorou okresný súd, priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal, priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 19,33 eur. Považoval uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave, vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa, v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť, by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor, vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník, využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Považuje za absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov), právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, tieto diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník, musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 25,24 eur.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov, nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolačný súd, z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď vedľajšiemu účastníkovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, bola priznaná ich náhrada.

Vedľajšiemu účastníkovi, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 z 34,86 eur, čo je 17,43 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 25,24 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.